

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی نمادهای مشترک طبیعت در اشعار علی جعفر العلق و شفیعی کدکنی

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی ایران (با رویکرد فرهنگ مشارکتی) (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علی خسروی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم قرآن مجید، دانشکده مطالعات تطبیقی قرآن کریم، دانشگاه علوم و معارف قرآن، واحد شیراز

هادی بهروزی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی، دانشگاه پیام نور، مرکز آبادیه

خلاصه مقاله:

طبیعت و عناصر آن از موضوعات بارز در شعر است و شاعران با بکارگیری نمادهای طبیعی و با استفاده از تخیل و عناصر ادبی و بلاغی کوشیده اند ترکیبات جدیدی بیافرینند و به مفاهیم و مسائل مورد نظرشان بپردازند. نماد در اصطلاح ادبی یک پدیده زبانی است که بر معنایی مشخص دلالت نمی کند بلکه زمینه ی خلق مفهومی را در ذهن خواننده ایجاد می کند. شاعران معاصر توجه بیشتر و جدی تری به نماد داشته اند به گونه ای که جریان سمبولیسم غنی ترین شاخه شعر معاصر شناخته می شود. یافته ها حاکی از آن است که دو شاعر معاصر عراق و ایران، یعنی علی جعفر العلق و شفیعی کدکنی، عناصر طبیعت را به عنوان نمادهای موضوعات گوناگون با رویکرد اجتماعی - انسانی در اشعارشان بکار برده اند و هر دو شاعر اندیشه ها و دریافته ها و پدیده های زیبای جهان شاعرانه خود را به صورتی جذاب و موثر در قالب نمادهای طبیعی عرضه نمودند که از جمله ی این نمادهای مشترک طبیعی در اشعارشان؛ آب، باران، خاک، باد، گل و گیاه و ... است. در این نوشتار کتابخانه ای، پس از مطالعه اشعار العلق و کدکنی وسایر منابع مربوطه، به شناسایی و بررسی تطبیقی نمادهای مشترک طبیعت در شعر این دو شاعر پرداخته شده است. اهمیت این نوشته به این است که شعرهای علی جعفر العلق و شفیعی کدکنی از لحاظ اشتراک های طبیعت بررسی شده است؛ که ضرورت آن برمی گردد به حس ها و درک های این دو شاعر از طبیعت و هدف از این کار ادبیات تطبیقی دو شاعر از دو مکان مختلف می باشد.

کلمات کلیدی:

طبیعت، نماد، ادبیات تطبیقی، علی جعفر العلق، شفیعی کدکنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/904402>

